

Предсједник Хрватског хелсиншког одбора /ХХО/ Иван Звонимир - Чичак требало би да се више позабави заштитом угрожених права потомака жртава усташког режима да на достојан начин обиљежавају страдање чланова својих породица, умјесто јалове работе на умањивању злочина у злогласној НДХ, сматра предсједник Удружења "Јадовно 1941" Душан Басташић.

Реагујући на недавну изјаву предсједника ХХО Ивана Звонимира - Чичка да подаци Међународне комисије за истину о Јасеновцу представљају "језик мржње", Басташић каже за Срну да је "постало уобичајено да било какво и било чије помињање мегазлочина које су починили припадници хрватског народа у вријеме НДХ изазове салве бурних реакција код припадника тог истог народа".

"То је и разумљиво, пошто прљави и крвљу умазани веш након 70 година све јаче заудару и као непожељан пртљаг спреман је за пут у Европу", рекао је Басташић.

Он наглашава да је у Хрватској изостала катарза, а процес деусташизације никако да почне.

"Мјеста мучења и погубљења наших дједова су и даље зарасла, необиљежена и готово неистражена, до тамо нема путева и путоказа, а посјете тим мјестима су повезане са незаобилазним безбједносним ризиком", каже Басташић.

Предсједник Управног одбора Српског националног друштва /СНД/ "Пребиловци" Миленко Јахура рекао је за Срну да је Независна Држава Хрватска, ван сваке сумње, била геноцидна творевина, али у хрватском друштву нема спремности за признањем те чињенице.

"То сваку причу о `помирењу у региону` своди на пуку дневнополитичку пропаганду. Због свега овога, став ХХО не завређује посебан коментар", наводи Јахура.

Он каже да број убијених Срба у Јасеновцу до сада није прецизно утврђен, али је поуздано утврђено /др Страхиња Курдулија/ да их је мимо Јасеновца и Јадовна у НДХ убијено више од 300.000, од око два милиона колико их 1941. било у тој држави.

"У Јадовном, односно у систему логора Госпић, убијено је око 40. 000 Срба , а у Јасеновцу много, много више. У НДХ је од 1941. до 1945. извршен најужаснији геноцид над Србима садистичким убијањем стотина хиљада људи. жена и дјеце, али и присилним покатоличењем и присилном депортацијом у Србију", подсјећа Јахура.

Он закључује да је овим геноцидом бројно учешће Срба у становништву Хрватске и БиХ значајно и трајно смањено, а у Хрватској је геноцид над остатком Срба довршен 1995. године њиховим трајним изгоном из ове државе.

ХХО негира и податке Комисије за истину о Јасеновцу о умијешаности католичких свештеника из фрањевачког реда у геноцид почињен у концентрационом логору Јасеновац.

"Црква у Хрвата не крије да је у потпуности била за НДХ. Многи су свештеници били чланови апарата ове државе и припадници усташке организације. Чињеница је да су и поједини католички свештеници, као Мирослав Филиповић- Мајсторовић, непосредно учествовали у клањима Срба", истиче Јахура.

Он сматра да свако научно непровјерено изношење броја страдалих у Јасеновцу и броја католичких свештеника који су непосредно убијали иде у корист пропаганде оних који оспоравају геноцид над Србима.

Директор јеврејске невладине организације "Маргелов институт" из Загреба Ален Будај

констатује да десно оријентисани појединци у Хрватској сваки напад на хрватски усташки покрет и проказивање злочина које су починили припадници тог покрета доживљавају готово као напад на себе и властити хрватски народ, правдајући то тобоже великосрпским настојањима да се хрватски народ прогласи геноцидним.

"С обзиром да Чичак негира учешће неких римокатоличких свештеника у злочинима, поменућу да је у Хрватској 2008. године штампан репринт књиге `Документи о протународном раду и злочинима једног дијела католичког клера`, који су 1946. године написали Хрвати Јожа Хорват и Зденко Штамбук. То је опсежна и изванредна књига пуна изворне историјске документације којом се и те како оправдава наслов", каже Будај за Срну.

Он наводи да је предговор за репринт ове књиге написао син усташког емигранта у Аргентини, католички теолог и новинар Драго Пилсел, који се, како каже Будај, од задојеног проусташког младића касније трансформисао у увјереног антифашисту.

"Јесу ли снаге из Београда, било које, кумовале да се на Каптолу број 4, уз помоћ католичког клера, испред носа загребачког надбискупа оснује прва усташка ћелија у Краљевини Југославији?", цитира Будај наводе из књиге.

Будај преноси да се у књизи наводи да је кардинал Алојзије Степинац "био фасциниран чињеницом да је хрватска држава основана и сматрао је да је треба апсолутно подржавати без обзира на расистички карактер њених темеља".

"Степинац је и одликован од усташког поглавника Анте Павелића, с образложењем да је као надбискуп `раскринкавао у земљи и изван земље одметнике са подручја Независне Државе Хрватске`, додаје Будај.

Он појашњава да су, према ондашњем усташком рјечнику, одметници били Срби, Јевреји, комунисти, четници и партизани.

"Међутим, овог одликовања се Римокатоличка црква никада није одрекла - напротив она

већ више од пола вијека од окончања Другог свјетског рата, као и њени сателити, чини све да се злочини једног дијела католичког клера не само умање, него и потпуно пребришу, као да не постоје историјски документи и морална одговорност пред Богом и људима за оно што је учињено од 1941. до 1945. године“, указује Будај.

Према његовим ријечима, ужасна је и саблажњива чињеница да је само и један свештеник убијао или учествовао у прогонима, хушкању или давао благослов злочиначкој НДХ.

"С друге стране, сви они који су се дистанцирали од усташког режима или му се отворено супроставили, излажући свој живот опасности, као што је био монсињор Светозар Ритиг, чинили су велику и хуману ствар", каже Будај.

Иван Звонимир - Чичак оцијенио је да су тврдње председника Међународне комисије за истину о Јасеновцу Србољуба Живановића "плод болесне злонамјерне мржње".

"Оне су само наставак писања о усташком режиму током југословенско-комунистичког режима. Кроз све те написе од 1945. до данас провлачи се теза о геноцидности хрватског народа", тврди председник ХХО.

Проф. Живановић је недавно у Београду на промоцији прилога и текстова сабраних у двије књиге са Пете конференције Међународне комисије за истину о Јасеновцу, одржане крајем маја у Бањалуци, навео да је, према подацима Комисије, у Јасеновцу страдало нешто више од 700.000 Срба, 23.000 Јевреја и око 80.000 Рома, а до сличних процјена дошла је послје Другог свјетског рата Државна комисија бивше СФРЈ.

Живановић је навео и да је, на основу још непотпуних истраживања, у логорима усташке НДХ за дјецу, страдало 42.791 српско дијете, 5.737 ромске и 3.710 јеврејске дјеце узраста до 14 година, као и да је 1.371 католички свештеник "чинио грозне и невјероватне злочине у НДХ".